

In linii mari, ai nostri au inceput sa inteleaga ecologismul. In fond, sunt numai lucruri verzi si frumoase. Aer curat, apa potabila, natura, flori recuperate, animale salvate de la disparitie, atmosfera respirabila, mancare bio, dezvoltare sustenabila, etc. De partea cealalta, numai nenorociri: corporatism agresiv, poluare industriala, incalzire globala, natalitate scapata de sub control si cate si mai cate. In aceasta dialectica este simplu de facut o alegere: votam verde si ne aratam responsabili fata de mediu, de animale si de generatiile viitoare (musai in ordinea asta). Nu e greu, trebuie doar sa lasam in urma prejudecatile conservatoare, stilul de viata consumerist si educatia inalta pentru a ajunge in Arcadia sec. XXI.

Acum sa presupunem ca depasim romanticismul primitivist si ne aflam in viata de zi cu zi, acolo unde costurile conteaza, resursele sunt rare, iar dreptul de proprietate nu e doar un concept. Avem un apartament pe care vrem sa il inchiriem sau sa-l vindem si brusc constatam ca este nevoie de un certificat energetic pentru a face treaba legal. Iti spui ca este doar o reglementare destinata sa mareasca veniturile unei anumite mafii. Insa, dupa ce faci un pic de cercetare, observi ca legea care te obliga sa obtii documentul cu pricina are prevederi mult mai curioase. De pilda, daca vrei sa iti faci o casa sau o renovare majora la una deja existenta, guvernul te obliga sa analizezi introducerea sistemelor alternative de energie din surse regenerabile. In prezent nu te forteaza sa platesti decat evaluarea, nu si implementarea propriu-zisa, dar oricum te stimenti un pic instabil pe proprietatea ta. Te gandesti ca o fi vreo aberatie iesita din pixul vreunui birocrat aflat pe nota de plata a asociatiei care se ocupa de certificari, caci exista si asa ceva. Dar, dupa o noua runda de cautari, descoperi ca legea a aparut pe filiera europeana, mai precis directiva 2010/31/UE. Ne armonizam.

Dupa ce ai obosit sa-ti bat capul cu legislatia comunitara, te apuci de lucruri mai practice, cum ar fi plata facturii la energie electrica. Deschizi plicul si te uiti nedumerit pe detaliere, iar acolo iti sar in ochi pretul si doua formule incomprehensibile, "certificatele verzi" si "contributia pentru cogenerare", care formeaza aproape o parte buna din pret. Dupa ce platesti cuminte, ajungi acasa si iti reiei activitatea de explorare. Descoperi ca certificatele si contributia sunt de fapt doua taxe provenite din directive europene, cu scopul de a sprijini energia verde si cea regenerabila. Ideea mai nobila este ca, pana in 2020, un sfert din energie trebuie sa provina din surse "verzi". In principiu, tu cam stii ca eolienele, solarele si cele bio sunt teribil de inefficiente, dar lasi de la tine de dragul protejarii naturii, al atmosferei si al speciilor pe cale de dispartie. E un pic cam spoliator, dar cu totii facem sacrificii. Asta e idealul, nu?

Te relazexi pentru cateva momente, uiti de toate mizerile birocratice care iti consuma timpul si banii. Pui mana pe mouse si faci niste cumparaturi culturale. Intrai intr-un anticariat virtual din Marea Britanie, hoinaresti pentru cateva minute, iar apoi decizi sa alegi o carte. Pretul e perfect: 2,98 dolari. Vrei sa platesti si constati ca suma a crescut cu 0,05 centi. Nu e mult, dar nu intielegi de ce. In dreptul majorarii scrie "carbon tax". Dai click si aflai ca "emisiile de dioxid de carbon contribuie la incalzirea globala, iar avioanele, trenurile si camioanele care furnizeaza carti nu constituie o exceptie". Cu banii colectati, o fundatie va planta copaci in Scotia, iar tu vei putea dormi linistit ca ai lasat o mostenire ecologica impecabila. In ultimul paragraf aflai ca taxa e voluntara, totusi ai fi vrut sa aflai un pic mai devreme...

In fine, lista impozitelor, taxelor, accizelor si ale multor altor biruri impuse cu gandul la realizarea unei utopii verzi se poate extinde cu usurinta (eco taxa pentru pungi, taxa de timbru, taxa verde, etc). Toate isi au originea in afara Romaniei si simbolizeaza subordonarea fata de un ideal globalist, in care drepturile de proprietate si libertatea personala isi pierd progresiv consistenta, mai ales in fata unor entitati regionale, situate dincolo de controlul public. Intreaga lume occidentală este afectata in aceeasi masura.

Masca verde, cum a numit-o Rosa Koire, ascunde figura hada a unei societati totalitare, in care indivizii devin secundari unui concept impersonal de natura. Numele de cod al gulagului eco il reprezinta Agenda 21. Nu este despre panselute, broaste testoase sau orase prietenoase cu biciclistii. Este despre ruinarea indivizilor prin costuri tot mai ridicate la energie, demolarea industriilor prin reglementari de mediu draconice, supraaglomerarea oamenilor in apartamente minusculi, precum gainile crescute in baterii. Kent Larson, de la MIT, a explicat admirativ, intr-o conferinta TED, cam cum ar urma sa arate noile "unitati locative", deja implementate de primarul New York-ului, Michael Bloomberg: "The big items are the bed, table, couch that transform and large doors that slide. There are small tables that can pop up. We have a small bathroom designed where fixtures can be relocated. The sink can be accessed over the toilet for example." Mancarea va fi si ea controlata in amanunt, iar carneua va deveni o raritate, pentru ca animalele domestice sunt printre cele mai mari generatoare de emisii de dioxid de carbon,

Scris de Ninel Ganea

Luni, 02 Decembrie 2013 23:57

---

ceea ce afecteaza mediul. Asadar, o dieta compusa primordial din legume va deveni norma. Iar la nevoie se poate impune chiar un regim mai organic, cu hrana provenind obligatoriu dintr-o arie de cel mult 100 km, chiar daca asta inseamna o presiune pe populatie. Insa cine s-ar putea opune unor ingrediente sanatoase?!

Daca Planned-opolis nu se va realiza in forma dorita sau daca nu se va realiza deloc, ramane o chestiune deschisa, catre vreme oamenii sunt inca liberi si nimic nu este determinat de vreun materialism istoric. Insa lucrul cert pe care il avem in fata este eroziunea tot mai puternica a libertatilor noastre esentiale si saracirea iminenta a populatiei in numele utopiei verzi. Agenda 21 este aici: in facturi, in certificate, in pungi, in taxe umflate, in reglementari ucigatoare pentru afaceri, in ideea ca mediul are prioritate in fata individului. Nu este singura si nici poate cea mai comunista strategie de etatism, insa este cu siguranta cea mai insidioasa. E aproape suspecta tacerea din jurul ei...